

вѣкъ не е разуменъ, не разбира условията на живота и не познава хората, между които живѣе. Като изучавате живота на съвременнитѣ хора, виждате, че тѣ сж изложени на страдания: болести, гладъ, ограничавания и т. н. Свѣтътъ е пѣленъ съ болници, затвори, бесилки. Това показва, че хората сж лишени отъ онази разумность, която внася хармония и съгласие между тѣхъ. Войнитѣ, затворитѣ, неразбиранията между хората нѣма да изчезнатъ, докато разумността не влѣзе между тѣхъ. Въ процеса на самовѣзпитанието си, човѣкъ трѣбва да се вглежда въ отношенията, които сжществуватъ между възвишенитѣ сжщества и да имъ подражава. Силниятъ, добриятъ, любещиятъ, учениятъ човѣкъ ще носи на гърба си слабия, лошия, невежия. Това виждаме навсѣкжде въ живота. Голѣмата сестра и голѣмиятъ братъ носятъ малкото братче на гърба си. Тѣ му сипватъ ядене, а то чака да му се даде на готово. Малкото дете не е въ сила само да задоволи своитѣ нужди. То очаква на услугитѣ на голѣмитѣ. Въ това отношение, високитѣ планински върхове представятъ голѣмитѣ братя и сестри, по гърбоветѣ на които се качватъ малкитѣ сжщества, хора и животни.

И тъй, помнете закона: силниятъ да носи слабия, учениятъ — невежия, добриятъ — лошия и т. н. — Другояче не може ли? — Не може. Човѣкъ може да ходи само по повърх-